

***Задължителния характер на
прилагането на суннета на
Пратеника ﷺ и изпадането в неверие
от тези, които го отричат***

وجوب العمل بسنة الرسول ﷺ باللغة البلغارية

Писател:

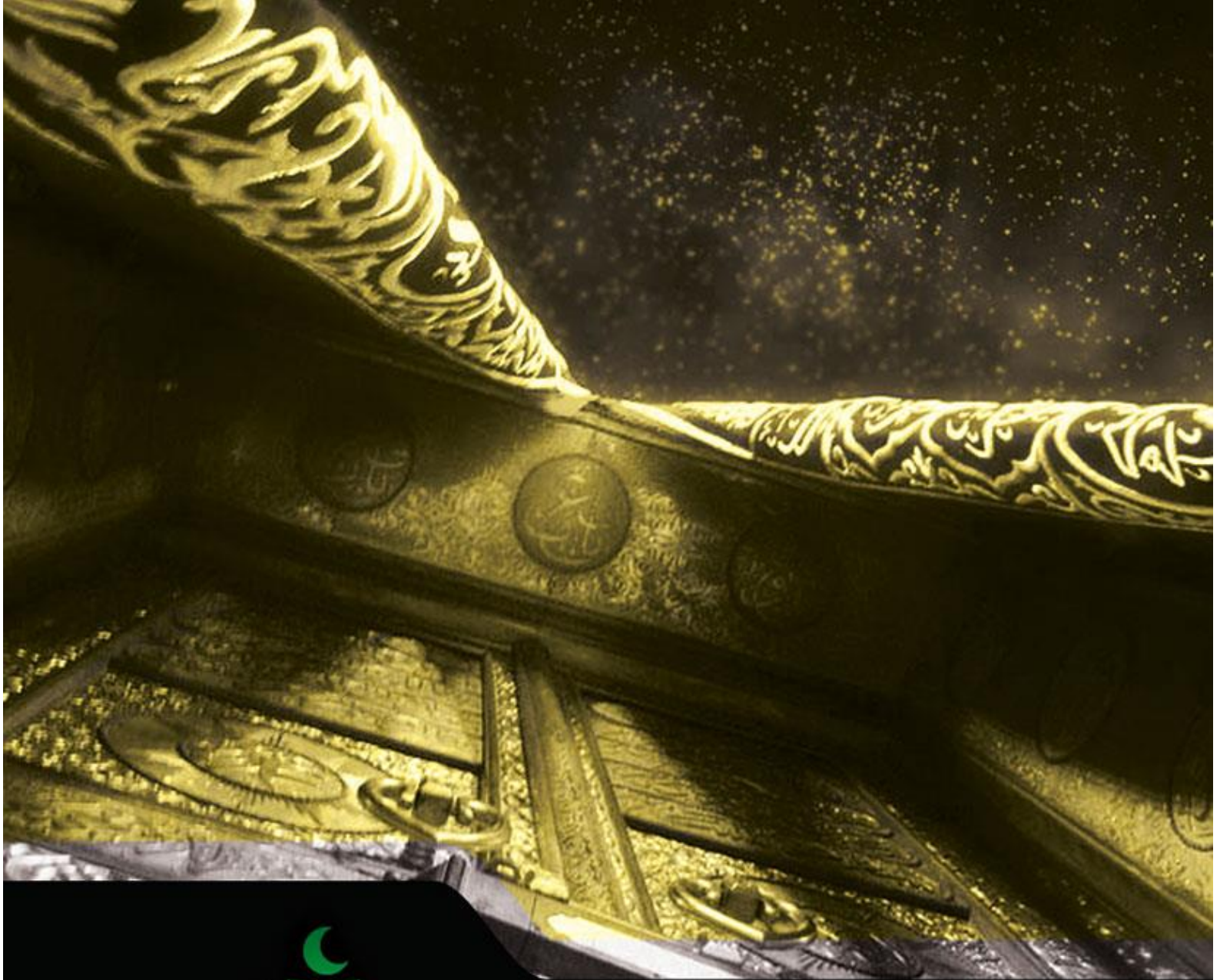
Шейх Абдул- Аазиз ибн Абдуллах ибн Абду- р-
Рахман ибн Мухаммед ибн Баз

Преводач:

Емин Голев

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Бисмилляхи- р- рахмани- р- рахим.¹

Слава на Аллах, Господарят на Световете, края е за богобоязливите и нека мирът и благословът бъдат над Неговият раб и пратеник, нашият Пророк Мухаммед, изпратен като милост за всички светове, довод срещу всички раби. И нека също мирът и благословът да бъдат над неговото семейство и сподвижниците му, които са пренесли и предали книгата на Пречистия им Годподар и суннета на техния Пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/* на хората след тях, предали са ги с голяма прецизност и огромна отговорност, запазвайки всички фрази, думи и значения по превъзходен начин, Аллах да ги удовлетвори и да остане доволен от тях, и да ни направи да бъдем от техните последователи в праведността!“

Древните и съвременните учени са единодушни, че основите върху които се издават постановленията и се изяснява позволеното и забраненото, са:

- 1- Свещената книга на Аллах, която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад;
- 2- след това е суннета² на Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, който не говори от себе си, а това е откровение, което му се разкрива,
- 3- и след това е единодушието на учените на тази общност [иджма].

Учените са в разногласие дали се вземат предвид други неща [освен тези три основи], като най- важното от тях е аналогията [кияс]. Болшинството от учени казват, че тя е основа и довод, когато са изпълнени определените условия за нея." Доказателствата за тези неща са твърде много и изключително известни, за да бъдат изброени и споменати.

Що се отнася до първата основа- това е Свещената Книга на Аллах – Корана. Словата на нашия Превелик и Всемогъщ Господар доказват на много места, че сме задължени да следваме Книгата Му, да се придържаме към нея и да спазваме предписаните в нея граници. Всевишният Аллах казва: **"Следвайте това, което ви бе низпослано от вашия Господар и не следвайте освен Него други покровители! Как малко се поучавате!"** [Ел- Еараф: 3], и казва, Всевишен е Той: „ **И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани!**“ [Ел- Ен’аам: 155], и казва, Всевишен е Той: **"...При вас дойде от Аллах светлина и ясно Писание. Аллах**

¹ В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния.

² Думите, делата и утвържденията на Пратеникът на Аллах Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

насочва с него онези, които следват Неговото благоволение по пътищата на спасението, и ги извежда от тъмнините към светлината с Неговото позволение, и ги насочва по правия път." [Ел- Маиде: 15 - 16], и казва, Всевишен е Той: „Онези, които не вярват в Напомнянето, след като дойде при тях... а то е защитена книга, която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад, и е низпослание от премъдър, всеславен." [Фуссилет: 41 - 42], и казва, Всевишен е Той: „Този Коран ми бе разкрит с откровение, за да предупредя с него вас и всеки, до когото стигне." [Ел- Ен'аам: 19], и казва, Всевишен е Той: „Това е [Послание] за хората и за да бъдат увещавани с него,..." [Ибрахим: 52]. И още много други айети в това отношение.

Присъстват достоверни хадиси³ от Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, в които се заповядва да се придържаме към Корана и да се привържем здраво за него. Те доказват, че онзи, който се придържа към Корана е на напътствието, а онзи, който го изостави изпада в заблуда. От тези хадиси е това, което се предава от него */саллеллаху алейхи уе селлем/* по време на направеното от него хутбе⁴ при прощалния му хадж⁵: „**Аз ви оставям нещо, след което няма да се заблудите, ако вие се привържете здраво за него- Книгата на Аллах.**“ [Предава се от Муслим в достоверния му сборник]. Отново в достоверния сборник на Муслим се предава от Зейд ибн Еркама */радийеллаху анху/*⁶, че Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* е казал: „**Аз ви оставям два ярки светилника, първия е Книгата на Аллах, в нея има напътствие и светлина, затова приемете Книгата на Аллах и се придържайте към нея...**“ Така той ги подтикнал към Книгата на Аллах и им подбудил желанието към нея, след което казал: „...и хората от моето семейство [ехлю ел- бейт]⁷, напомням ви за Аллах по отношение на хората от моето семейство, напомням ви за Аллах по отношение на хората от моето семейство⁸." В друго предание се споменава, че е казал: "Коранът- той е въжето на Аллах, който се държи здраво за него, той е напътен, а който го изостави, той е заблуден."

Хадисите в това отношение са много. А и единомушието при дарените със знание и вяра от сподвижниците и тези след тях гласи, че сме задължени да се придържаме към Книгата на Аллах и да отсъждаме спрямо нея. Това единомушие заедно със суннета на Пратеникът на Аллах

---

³ Предания.

⁴ Религиозна проповед.

⁵ Извършения от него хадж [поклонение] преди смъртта му.

⁶ Аллах да е доволен от него.

⁷ Ехлю ел- Бейт- това са онези родове, които имат родствена връзка с Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* и им е възбранено да приемат садака- родът на Али, родът на Укайл, родът на Джеафер и родът на Аббас.

⁸ Тоест: отнасяйте се подобаващо с тях, не ги ругайте, не ги клеветете, не им отнемайте правото, не ги угнетявайте, не пристъпвайте с лошо към тях.

/саллеллаху алейхи уе селлем/ са достатъчни, за да се въздържим и да не удължаваме споменавайки многото доказателства в тази насока.

Що се отнася до втората основа, суннета- тя е основа, за която има единомушие [иджма при ехлю- с- суннет уе- л- джемат⁹]. Тази основа съдържа всяко достоверно нещо от Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, сподвижниците на Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* и всички онези след тях, които Аллах е издигнал със знание и вяра. Те вярват в тази велика основа, ползват я за довод и я преподават на хората от общността. Учените са написали много книги за нея и са пояснили всяко нещо относно тази основа в книгите по основи на фикъха [усул ел- фикх] и терминологията [мусталех]. Доказателствата за това, че суннета е довод в Исляма са много, сред тях е и това, което се съдържа в Свещената Книга на Аллах относно категоричната заповед да следваме суннета на Пратеника Му и да му се подчиняваме. Тази заповед е насочена както към хората от неговото време, така и към всички хора след тях, защото той е Божият Пратеник на Аллах изпратен към всички хора, и защото е заповядано на всички хора да го следват и да му се подчиняват, докато настъпи Часът, и защото той */саллеллаху алейхи уе селлем/* е тълкувателят на Книгата на Аллах, Корана. Той разяснява чрез думите, делата и утвържденията си онова, което е споменато в Корана в обобщен вид. Ако не беше суннета, мюсюлманите нямаше да знаят броя на ракятите¹⁰ на намазите, начина на изпълнението им и какво се изисква от тях по време на изпълнението на тези молитви. Ако не беше суннета те нямаше да знаят подробностите за постановленията на говеенето, зекята, поклонението хадж, повеляването на одобреното и възбраняването на порицаново. Те нямаше да знаят подробностите за постановленията относно взаимоотношенията и забраните, както и относно греховете и наказанията, които Аллах им е наложил.

От знаменията в Корана, доказващи, че суннета е довод са Словата на Всевишния Аллах от сура Аали Имран: **" И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!"** [Аали Имран: 132], и словата Му в сура Ен- Ниса, Всевишен е Той: **„О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас! И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход."** [Ен- Ниса: 59]

Също така Аллах казва в сура Ен- Ниса: **" Който се покорява на Пратеника, вече се е покорил на Аллах. А отметнат ли се, Ние не те изпратихме за техен пазител."** [Ен- Ниса: 80] Нима е възможно човек да се покорява на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* и да отнася

---

⁹ Групата хора следващи Пратеникът на Аллах Мухаммед */саллеллаху алейхи уе селлем/* и колектива от хора придържащи се към Корана и суннета.

¹⁰ Определена част от молитвата наречена намаз, включваща определени думи и действия.

спора към Книгата на Аллах и суннета на Пратеника Му, ако суннета не бе довод в Исляма, и ако той не бе запазен и съхранен по най- хубавия начин?! Ако кажем, че суннета не е довод и е измислица, това означава, че заявяваме, че Аллах е измамил Своите раби карайки ги да се покоряват на нещо, което не съществува- това е от най- голямата заблуда, която може да изрече човек, то е от най- силното неверие към Аллах и е лоша мисъл за Аллах. Превеликият и Всемогъщ Аллах казва в сура Ен- Нехл: **„И низпослахме на теб [о, Мухаммед] Напомнението, за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят.“** [Ен- Нехл: 44]

В същата сура Аллах казва: **„И низпослахме Книгата на теб, единствено за да им разясниш онова, по което са в разногласие и са напътствие, и милост за хора вярващи.“** [Ен- Нехл: 64] Нима е възможно Пречистия Аллах да възлага отговорността на Своя Пратеник /*саллеллаху алейхи уе селлем*/ да обясни и разясни низпосланата му Книга на хората, а в същото време да не съществува суннета му и да не се признава за довод и основа в Исляма?! Пример за това са Словата на Всевишния Аллах в сура Ен- Нуур: **„Кажете: “Покорявайте се на Аллах, покорявайте се на Пратеника! А отметнете ли се, негов дълг е само онова, което му е възложено и ваш дълг е само онова, което на вас е възложено. И покорете ли му се, ще сте на правия път. Дълг за Пратеника е само ясното послание.“** [Ен- Нуур: 54] На друго място в същата сура Всевишният Аллах казва: **„И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята зекят, и се покорявайте на Пратеника, за да бъдете помилвани!“** [Ен- Нуур: 56]

И казва, Всевишен е Той в сура Ел- Еараф: **„Кажете: “О, хора, аз съм Пратеника на Аллах за всички вас, на Онзи, Чието е владението на небесата и на земята. Няма друг [истински] бог [достоеен да се обожествява с искеност] освен Него. Той съживява и Той умъртвява. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Слова, и го следвайте, за да сте напътени!“** [Ел- Еараф: 158]

В тези айети ясно се съдържа довода, че напътствието и милостта са в следването и подчинението на Пратеника на Аллах /*саллеллаху алейхи уе селлем*/. Нима е възможно човек да бъде на напътствието и милостта на Аллах, ако той не прилага суннета, или ако казва, че суннета не е достоверен и не е аргумент в Исляма?! Нима е възможно той да е на правият път ако не се основава и аргументира със суннета?! Всевишният Аллах казва в сура Ен- Нуур: **„И да се боят онези, които нарушават негово нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!“** [Ен- Нуур: 63] И казва в сура Ел- Хашр: **„И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го!“** [Ел- Хашр: 7]

Знаменията в Корана по отношение на този въпрос са много, всички те доказват задъзадължителния характер на покорството на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* и следването на всяко нещо, което присъства от него. Както се споменава в доказателствата споменати до тук, те ни доказват, че сме задължени да следваме Книгата на Аллах и да се придържаме към суннета на Пратеника му */саллеллаху алейхи уе селлем/*, покорявайки се чрез извършване на повелите и странене от забраните неща. Това са две неразделно свързани основи, който отхвърли и оспорва една от тях, той всъщност е отхвърлил и оспорва и двете, който вземе за лъжа и излислица една от тях, той всъщност е взел за лъжа и измислица и двете. Това е неверие и заблуда и който го допусне, той според единодушието на учените и последователите на вярата излиза от кръга на Исляма. Хадисите присъстващи от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* **по отношение на задължението да се покоряваме на него, да следваме суннета му и да не му се противопоставяме са мутеуатир**¹¹. **Тези три неща се отнасят какво за хората от времето, в което е живял, така и за всеки един човек, който дойде след него, чак до Съдния Ден.** От тези хадиси е хадиса предаден в достоверните сборници на Ел- Бухари и Муслим, той се предава от Ебу Хурейра */радийеллаху анху/*, че Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* е казал: „**Който ми се покори, той вече се е покорил на Аллах, и който ми се противопостави, той вече се е противопоставил на Аллах.**“ В достоверния сборник на Ел- Бухари се предава пак от него [Ебу Хурейра] */радийеллаху анху/*, че Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* е казал: **„Всички от моята общност ще влязат в Дженнета с изключение на онези, които са се възпротивили.“** [Ебу Хурейра разказва:] „Беше попитан: „О, Пратенико на Аллах, а кой се би възпротивил?!“ Отговори: „**Който ми се покори, той ще влезе в Дженнета, а който ми се противопостави, той се е възпротивил.**“

Предават Ахмед, Ебу Давуд и Ел- Хаким с достоверна верига, от Ел- Микдам ибн Меадий Керб, от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че е казал: „**На мен ми бе дадена Книгата**¹² **и още едно като нея**¹³. **Нима не приближава време, когато сит човек ще се е облегнал на креслото си и ще казва: „За вас е достатъчна тази Книга [Корана], това което намерите в нея като халал [позволено], приемайте го за халал, и това, което намерите в нея като харам [забранено, грях], приемайте го за харам.“**

Предават Ебу Давуд и ибн Мадже с достоверна верига, от ибн Ебу Рафия, от баща си, от Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че е казал: **„Да не заварвам някой от вас да се е облегнал на креслото си и да**

---

¹¹ Предадени от много хора, по различни вериги и пътища, което само по себе си говори, че няма как да се наговорят по между си и това да бъде лъжа или погрешно разбиране.

¹² Корана.

¹³ Суннета.

бъде попитан за нещо от делата ми, което съм повелил или съм го забранил и той да каже: "Не знам! Това, което намираме в книгата на Аллах, него ще последваме!"

Предава се от Ел- Хасен ибн Джабир, казал: Чух Ел- Микдам ибн Меадий Керб */радийеллаху анху/* да казва: „През деня на Хайбер¹⁴ Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* определи определени неща за харам, след което рече: „Съвсем скоро приближава време, когато някой от вас ще ме приема за лъжец. Той ще бъде облегнат на кресло и ще разквазва мои хадиси, но ще казва: „Между нас и вас е Книгата на Аллах [Корана], това което намерим в нея за халал, ние го приемаме за халал [и го позволяваме], и това което намерим в нея за харам, ние го приемаме за харам [и го забраняваме].“ Нима това, което е забранил [определил за харам] Пратеникът на Аллах не е като това, което е забранил Аллах!“ Хадиса се предава от Ел- Хаким, Ет- Тирмизи и ибн Мадже с достоверна верига. Много са хадисите, и те се предават от много хора, с най- различни вериги, в които се споменава от Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че често е поучавал сподвижниците си по време на хутбетата [проповедите] си и е казвал присъстващите да известят отсъстващите. Той им е казвал: **„...може би известения да го разбере по- добре от чулия го [директо от мен].“** От тези хадиси е и хадиса в сборниците на Ел- Бухари и Муслим, в които се споменава, че когато Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* направил хутбета през прощалния си хадж, по време на деня Арафат и на първия ден от Курбан Байрям, той им казвал: **„Присъстващия да извести отсъстващия. Може би този, който е известен да го разбере по- добре от чулия го [директно от мен].“** И ако суннета не бе основа и довод за чулия го и за известения от чулия го, и ако нямаше да се запази чак до Съдния ден, тогава той нямаше да им повели да го оповестяват. От тези хадиси се разбира, че суннета е довод за който го е чул от устата на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* и е довод за онзи, на когото е оповестен и до когото е достигнал чрез достоверни вериги.

Цитат: „Суннета на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* е низпослано от Аллах откровение [уахий] и Аллах го пази така, както пази Книгата Си [Корана]. Аллах е избрал силни и строги учени, които са критични, и чрез които Той предпазва суннета от изопачаванията на променящите хора, изкривяванията на фалшификаторите, погрешните тълкувания на невежите, лъжите на лъжещите за него и погрешните атеистични вярвания. Така е, защото Пречистия Аллах е направил той да бъде тълкувание на Свещената Му Книга, пояснение на нещата споменати в нея по обобщен начин и

---

¹⁴ По време на битката при Хайбер.

допълнение за други неща, които не са споменати в Свещената Книга на Аллах.“

Сподвижниците на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* са запаметили и запазили неговият суннет от думи и дела и са го предали на поколението от вярващи след тях [табийн]. След това табийн са го запазили и предали на поколението от вярващи след тях. И така доверените- праведни учени са го предавали от поколение на поколение, от век на век, записали са го в книги, пояснили са достоверния суннет от слабите и измислени неща и са поставили ясни правила и принципи по между си, които са известни за тях, и чрез които се отсява достоверното от недостоверното и слабото. По този начин учените са си предавали едни на други книгите съхраняващи суннета като двата достоверни сборника [Ел- Бухари и Муслим] и останалите като тях. Те са запазили и съхранили суннета, така както Аллах е запазил Свещената Си Книга от безразсъдството на безразсъдните, от атеистичните вярвания на атеистите и от изкривяванията на болните сърца. Всичко това се случва, за да се изпълнят словата на Пречистия Аллах: **" Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим."** [Ел-Хиджр: 9] И няма никакво съмнение, че суннета е низпослано от Аллах откровение [уахий], което Аллах пази така, както пази Книгата Си. Аллах е избрал силни и строги учени, които са критични, и чрез които Той предпазва суннета от изопачаванията на променящите хора, изкривяванията на фалшификаторите, погрешните тълкувания на невежите, лъжите на лъжещите за него и погрешните атеистични вярвания. Така е, защото Пречистия Аллах е направил той да бъде тълкувание на Свещената Му Книга, пояснение на нещата споменати в нея по обобщен начин и допълнение за други неща, които не са споменати в Свещената Книга на Аллах. Като например: „Подробното пояснение на кърмачеството, част от постановленията за наследството, забраната човек да се жени за една жена и за леля ѝ едновременно, както и за една жена и вуйна ѝ и още ред постановления в Исляма, които присъстват в достоверния суннет и не се споменават в Свещената Книга на Аллах.“

Споменаване на част от онова, което е предадено от сахабите¹⁵, табиите¹⁶ и удостоените с религиозно знание след тях по отношение на почитане на суннета и задължителния характер на прилагането му...

Предава се в сборниците на Ел- Бухари и Муслим от Ебу Хурейра */радийеллаху анху/*, че е казал: „Когато Пратеникът на Аллах */саллеллаху*

---

¹⁵ Онези вярващи, които са видели Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* повярвали са в него, докато е бил жив и са умрели като вярващи.

¹⁶ Онези вярващи, които са видели сабахи, повярвали са в Аллах и неговият Пратеник */саллеллаху алейхи уе селлем/* и са умрели като вярващи. Те са се срещали със сахаби, но не са виждали Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

алейхи *уе селлем*/ умря част от арабите се отрекоха от вярата. Тогава правдивия Ебу Бекр */радийеллаху анху/* каза: „Кълна се в Аллах, ще воювам с онези, които правят разлика между намаза и зекята!“ Умер */радийеллаху анху/* му рече: „Как ще се сражаваш срещу тях след като Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* каза: „**Бе ми повелено да се бия с хората, докато кажат: „Ля иляхе илляллах“¹⁷**, и когато го кажат, тогава техните кръв и богатства стават неприкосновени за мен, освен по право.“? Правдивия Ебу Бекр каза: „Нима зекята не спада към „освен по право.“ Кълна се в Аллах, ако те ми откажат да дават камилите, който даваха на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* [като зекят], аз ще воювам с тях за тези камили.“ Тогава Умер */радийеллаху анху/* каза: "На момента разбрах, че Аллах е разтворил гърдите на Ебу Бекр да се сражава и осъзнах, че това е правилното решение."

След това сподвижниците го подкрепиха в това негово решение и се възправили срещу вероотстъпниците, за да ги върнат към Исляма. Така те воювали срещу всеки, който явно разгласявал вероотстъпничеството си. Това е един много ясен пример, че суннета е довод, трябва да се почита и е дълг на всеки вярващ да се придържа към него.

Една баба отишла при Ебу Бекр, за да го попита за наследството и той ѝ рекъл: "По отношение на твоят въпрос нищо не присъства в Книгата на Аллах и нямам знание Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* да е отсъждал за него, затова ще се допитам до хората." След това той */радийеллаху анху/* попитал сподвижниците и част от тях засвидетелствали, че Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* е отсъдил с една шеста за бабата. Тогава Ебу Бекр отсъдил същото за нея.

Също така Умер */радийеллаху анху/* заповядвал на подчинените си да отсъждат между хората с Книгата на Аллах, и ако не намерят определения въпрос в Книгата на Аллах, тогава със суннета на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*. Веднъж, когато той [Умер] бил затруднен да отговори за помятането на една жена, плода излязъл мъртъв и преждевременно поради това, че някой ѝ е посегнал и я ударил, тогава попитал сподвижниците */Аллах да е доволен от тях/* за това и Мухаммед ибн Меслеме и Ел- Мугира ибн Шуабе */Аллах да е доволен от двамата/* засвидетелствали, че Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* отсъдил за това [откупа за този грях] с [освобождаване на] гуррах¹⁸, роб или робиня. Чувайки това Умер */радийеллаху анху/* отсъдил по същия начин.

Когато Усман се затруднил да издаде становище за времето, което вдовицата трябва да остане вкъщи след смъртта на съпруга си, тогава Фериа бинт Малик ибн Сеннат, сестрата на Ебу Сеид */Аллах да е доволен*

---

¹⁷ „Няма друг [истински] бог [достоеен да се обожетсва с право] освен Аллах.»

¹⁸ Гуррах- бяло в лицето, тук е използвана тази дума, въпреки, че робите са били чернокожи, защото Аллах е почел като цяло човека.

и от двамата/, го известила, че Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* ѝ повелил след смъртта на съпруга ѝ да остане вкъщи, докато се изпълни предписания срок¹⁹. Тогава по същия начин отсъдил и Усман *радийеллаху анху/*. По същия начин отсъдил отново със суннета по отношение за наказанието на употребяващия Алкохол, Ел- Уелид ибн Укбе.

Когато достигнало до Али */радийеллаху анху/*, че Усман */радийеллаху анху/* е забранил да се извършва хадж мут'а²⁰, тогава Али */радийеллаху анху/* възнамерил, влязъл в ихрам²¹ извършвайки хадж и умра заедно, след което казал: „Няма да изоставя суннета на Пратеника на Аллах заради думите на който и да било.“

И след като част от хората са заспорили с ибн Аббас *радийеллаху анхума/* по отношение на извършването на хадж и умра заедно, защото те подкрепяли виждането на Ебу Бекр и Умер */Аллах да е доволен от двамата/*, които предпочитали хаджа ифрад²², ибн Аббас казал: „Може би приближава време, когато ще завалят за вас камъни от небето!! Аз ви казвам: „Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* каза:...“, а вие отговаряте: „Казаха Ебу Бекр и Умер!“.“ След като ибн Аббас се е страхувал да не би да бъдат сполетяни онези, които са се противопоставили на суннета заради думите на Ебу Бекр и Умер, тогава какво остава за онази група хора, които оспорват суннета и му се противопоставят заради изказванията на други личности, или заради собствени размишления, виждания и трудове?!“

Когато част от хората започнали да спорят с Абдуллах ибн Умер */Аллах да е доволен от двамата/* по отношение на част от суннета, Абдуллах им казал: „Какво ни е заповядано на нас, да следваме Умер или да следваме суннета?“

И когато един човек казал на Имран ибн Хусаин */Аллах да е доволен от двамата/*: „Говори ни за книгата на Аллах!“, а в този момент той им говорел за суннето, той се ядосал */Аллах да е доволно от него/* и рекъл: „Наистина, суннета е тълкуванието на Книгата на Аллах. Ако не бе суннета ние нямаше да знаем, че обедния намаз [зухр] е четири ракята, че вечерния [мегриб] е три ракята, че сутрешния [сабах] е два ракята. Ние нямаше да знаем подробностите относно зекята и останалите неща, с които суннета е дошъл като допълнение и пояснени постановления.

---

¹⁹ Това се съдържа в сура Ел- Бакара, 234 аяет: „А които от вас се поминат и оставят вдовици те да изчакат сами със себе си четири месеца и десет дена. Щом изпълнят срока, няма прегрешение за вас в онова, което вършат със себе си според предписанието. Сведущ е Аллах за вашите дела.“

²⁰ Един от трите вида хадж [поклонение при дома Кяма], който се отличава с това, че се извършва умра, след това се излиза от ихрам и се влиза отново в ихрам за хадж от Мекка на осмият ден от месец зул-хидже.

²¹ Положение при, което за човека стават забранени определени неща, които са му били позволени преди това, за да извърши поклонение хадж или умра.

²² Вид хадж при който не се извършва умра заедно с хаджа, а се извършва само хадж.

Преданията от сподвижниците */Аллах да е доволен от тях/* говорещи как те са почитали суннета, както и че човек е задължен да го прилага и да се предпазва от всеки, който му се противопоставя са много. От тези предания е и случаята от Абдуллах ибн Умер */Аллах да е доволен от двамата/*, в която се споменава, че когато споменал думите на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*: **"Не възбранявайте на вашите жени да посещават джамиите..."**, част от синовете му рекли: "Кълнем се в Аллах, ще им възбраняваме!". В този момент Абдуллах се ядосал силно за тези думи, строго ги порицал и казал: "Аз ви казвам: "Пратеникът на Аллах каза:...", а вие ми отговаряте: "Кълнем се в Аллах, ще им възбраняваме!"

Когато Абдуллах ибн Ел- Мигфел Ел- Музений */радийеллаху анху/* - а той е от сподвижниците на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* - видял един от близките си да стреля с прашка му възбранил и му рекъл: „Наистина Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* възбрани стрелянето [хвърлянето] с камъни и каза: **„Това не е причина да се залови улова и не ранява [и убива] врага, но чупи зъби и изважда око.“** След това отново го видял да замерва с камъни и му казал: „Кълна се в Аллах, аз никога повече няма говоря с теб! Известих те, че Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* е забранил това, а ти отново го извършваш.“

Предава Ел- Бейхакий, от великия табий Ейюб Ес- Сехтейяни, че е казал: „Когато говоря на един човек за суннета и той ми каже: „Остави ни, не ни говори за това! Говори ни за Корана.“, знай, че той се е заблудил.“

Ел- Еузайй */Аллах да се смили над него/* е казал: „Суннета отсъжда спрямо това, което е в книгата на Аллах, той ограничава това, което тя споменава като безусловно и пояснява постановления, които не са споменати в нея, или както Пречистия Аллах е казал: **„И низпослахме на теб [о, Мухамад] Напомнянето, за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят.“** [Ен- Нехл: 44] Също така, по- рано споменахме думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*: **„На мен ми бе дадена Книгата²³ и още едно като нея²⁴....“**

Предава се от Ел- Бейхакий, от Аамир Еш- Шеабий */Аллах да се смили над него/*, че е казал на група хора: „Вие бяхте погубени в мометна, когато оставихте следите на вашите предци.“ Имал предвид досторерните хадиси [предавани от предците от поколение на поколение].

Отново от Ел- Бейхакий */Аллах да се смили над него/* се предава, че е казал на част от другарите си: „Предпазвай се от това, когато до теб достигне хадис от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* ти

---

²³ Корана.

²⁴ Суннета.

да говориш с думите на друг. Наистина, Пратеникът на Аллах е изпратен оповестител от Всевишния Аллах.“

И пак Ел- Бейхакий предава, от Великия Имам Суфйян ибн Сеид Ес-Сеурий */Аллах да се смили над него/*, че е казал: „**Цялата наука [в Исляма] е от предания [хадиси].**“

Имам Малик */Аллах да се смили над него/* е казал: "От всеки един от нас се приема и отхвърля [знанието, което той има]²⁵, освен от човека в този гроб.", след това посочил към гроба на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*.

Имам Ебу Ханифе */Аллах да се смили над него/* е казал: "Когато при мен дойде [достоверен] хадис от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, той е на най- преден план при мен²⁶."

Имам Шафий */Аллах да се смили над него/* е казал: "Всеки път, когато предавам достоверен хадис от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* и не работя с него²⁷, ви призовавам в този момент да свидетелствате, че съм загубил разсъдъка си."

В друго изказване */Аллах да се смили над него/* казва: „Когато направя изказване и се появи хадис от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, който е в противоречие с него, тогава замерете с изказването ми стената.“

Имам Ахмед ибн Ханбел */Аллах да се смили над него/* е казал на част от другарите си: „Не следвай мен и не следвай Малик, нито Шафий, а черпи информация от там, от където и ние черпим.“

В друго изказване */Аллах да се смили над него/* е казал: „Потресен съм от група хора, които са запознати с веригите на предаване и достоверността от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, но въпреки това те клонят към виждането на Суфйян! А Пречистия Аллах казва: „**И да се боят онези, които нарушават негово нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!**“ [Ен-Нур: 63]" След това казал: "Знаеш ли какво е изпитанието [фитне], то е ширка [съдружаването с Аллах]! Стархувам се, че човек когато отхвърли част от думите на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/* може да се установи с сърцето му част от изкривяването [във вярата] и да бъде погубен [попадайки в изпитанието на ширка]."

---

²⁵ Тоест, приема се това, което е истина и за което има довод от нашето знание и се отхвърлят и не се приемат нашите грешки в науката.

²⁶ Тоест преди неговите виждания, разбирания, знания, аналогия и т.н.

²⁷ Тоест него приема, не се аргументира с него и не го прилага.

Ел- Бейхакий предава, от Муджахид ибн Джебр – великия табий - , че е казал за словата на Аллах: **„И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника,...“** [Ен- Ниса: 59]: „Отнасянето към Аллах е да се отнесе към Книгата Му, и отнасянето към Пратеника е да се отнесе към суннета му.“

Ел- Бейхакий предава от Ез- Зухрий */Аллах да се смили над него/*, че е казал: „Учените, които бяха преди нас казваха: „Спасението е в придържането към суннета.“

Сполучилия в религияла ибн Кудаме */Аллах да се смили над него/* пише в книгата си „Раудату ен- назир...“, в пояснение на основите на постановленията, следния текст: „Втората основа от аргументите е суннета на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*. Неговите думи са довод, защото те са чудо доказващо истинността на пратеничеството му, и защото Аллах е заповядал да му се покоряваме и да не му се противопоставяме в повелята.“ До тук е изказването, от което имаме нужда.

Хафъза ибн Кесир */Аллах да се смили над него/* казва в тълкувание на словата на Аллах: **„И да се боят онези, които нарушават негово нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение!“** [Ен- Нур: 63] "Тоест: Нареждането на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, което е пътя му, метода му, начина му, суннета му, законите му. Така че думите и действията трябва да са съобразно с неговите думи и действия. И всяко нещо, което е в съответствие с тях се приема, а което е в разрез с тях се отхвърля и се връща към казалия или извършилия го, независимо кой е той. Или както се предава в сборниците на Ел- Бухари и Муслим и други, от Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, че е казал: **"Който извърши дело, което не е съобразно тази наша повеля²⁸, то ще бъде отхвърлено."** Тоест да се бои и да се страхува всеки един дръзнал да се противопостави на суннета на Пратеника и да го наруши, явно или скрито: **"... да не ги сполети болезнено мъчение!"** [Ен- Нур: 63] Тоест: В земния живот като да ги сполети смърт, наказание, затвор и други наказания. Или както предава Имам Ахмед: Разказа ни Абдурраззак, разказа ни Меамер, от Хишам ибн Мунеббих, каза: "Това е нещо, което ни разказа Ебу Хурейра, каза: Пратеникът на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/*, каза: **"Примерът за мен и за вас е като примера за един човек, който е разпалил огън, и когато той осветил около себе си пеперудите и тварите, които обичайно попадат в огъня, започнали да попадат в него. Той започнал да ги пропъжда, но те надделели над него и попаднали в огъня."** Каза: **"Това е примера за мен и вас, аз ви пропъждам от огъня хващайки ви за поясите, бягайте от него, но вие**

---

²⁸ Ислямът- Корана и суннета.

надделявате над мен²⁹ и попадате в него." [Предават го Ел- Бухари и Муслил от Абдурраззак]

Ес- Суйюти */Аллах да се смили над него/* пише следното в книгата си на име: „Ключът към Дженнета е в аргументирането със суннета.“: „Знайте, Аллах да се смили над вас, че онзи, който отхвърля хадисите на Пророка */саллеллаху алейхи уе селлем/* независимо дали се отнасят за думите или делата му [т.е. думите и делата на Пратеника */саллеллаху алейхи уе селлем/*], когато те са изпълнили необходимите известни условия в основата на науката и са довод, той става неверник и излиза от кръга на Исляма. Този човек ще бъде насъбран на мехшер [мястото на сорището на Съдния ден] заедно с юдеите и християните, или с която от групите на неверието пожелае Аллах да го събере." [До тук е цитата, от който имаме нужда]

Доводите и изказванията от сподвижниците на Пратеника на Аллах */саллеллаху алейхи уе селлем/* и от техните последователи – табиийн –, както и от учените след тях, по отношение на почитането на суннета, задължителното му признаване и прилагане и непротивопоставянето на суннета, са много. Надявам се това, което споменахме от айети, хадиси и изказвания да бъде достатъчно и да удовлетвори всеки, който търси истината.

Молим Аллах да дари нас и всички мюсюлмани със сполука към това, което Го удовлетворява, да ни опази от причините и предпоставките за Неговия гняв и всички нас да ни напъти към правия Му път. Той е Всечуващ, Близък!

---

²⁹ С греховете си, неподчинението си и противопоставянето ви на моят суннет.